

Lásko, mně ubývá sil

Pavel Bobek

G
1. Já sám pozdě večer jsem do sálu vešel, sedl za stůl a uslyšel
D Ami D
smích, krásná se zdála a na mne se smála,
Ami D G
já se jen zeptal, jak říkat jí smím,
jestli chceš, tak mi tykej a jak chceš mi říkej,
G7 C
máš-li touhu, tak líbat mě smíš,
D
a bílá jak svíce už neřekla více,
G
já se díval, jak sedá si blíž.

G
2. Pak jsem ho spatřil, on k silákům patřil,
D
a vzápětí zamířil k nám,
Ami D
já cítil, jak blednu a dech můj se krátí,
Ami D G
já malý byl a byl jsem sám,
to, co potom se stalo, mě úplně vzalo
G7 C
měl začít a právem mě zbit,
D
však zničil mé plány, řek' namísto rány
G
slov pár, dodnes slyším je znít.

G C
R: Řekl jí: "Lásko, mně ubývá sil,
G
já říkal si dávno, že bídnyím jsem byl,
C
já cítil se králem, teď chudák jsem málem
G
a v mlhách se ztrácí můj cíl,"
D G A
řekl jí: "Lásko, mně ubývá sil."

A
3. Dál vím, že zmizel jak spadané listí,
E
ale jeho stín nezmizel s ním,
Hmi E
my jsme dál tu hru hráli a ve dveřích stáli,
Hmi E A
i tam s námi stál ten stín,
A
byla krásná jak nebe, já slyšel sám sebe,
A7 D
jak si říkám, že nepůjdu dál,
E
Už nevím nic o ní, jen hlavou se honí
A
těch slov pár a stín, co tam stál.

R:

A **D**
R: Řekl jí: "Lásko, mně ubývá sil,

A
já říkal si dávno, že bídnyím jsem byl,

D
já cítil se králem, teď chudák jsem málem

A
a v mlhách se ztrácí můj cíl,"

E7 **A**
řekl jí: "Lásko, mně ubývá sil."